

SZKOLNY PROGRAM PROFILAKTYKI

realizowany w r. szk. 2011/2012

W SZKOLE PODSTAWOWEJ W DOLISTOWIE

I. Wstęp

Program profilaktyki na rok szk. 2011/2012 zawiera wytyczne do działań w zakresie oświaty zdrowotnej i promocji zdrowia Państwowego Powiatowego Inspektoratu Sanitarnego w Mońkach oraz uwzględnia kierunki działań w zakresie promocji zdrowia w szkole i profilaktyki problemów dzieci i młodzieży zatwierdzone przez Radę Programową ds. Promocji Zdrowia i Profilaktyki Problemów Dzieci i Młodzieży.

II. Podstawy prawne

- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2002r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół
- Rozporządzenie z dnia 31 stycznia 2003r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem
- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi
- Ustawa z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych
- Ustawa z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego
- Ustawa z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

III. Założenia teoretyczne programu

1. **Profilaktyka** – to chronienie człowieka w rozwoju przed zagrożeniami i reagowanie na pojawiające się zagrożenia. Jej celem jest ochrona dziecka, ucznia, wychowanka przed zakłóceniami rozwoju czyli przed podejmowaniem zachowań hamujących lub niszczących rozwój, określonych jako zachowania ryzykowne.
2. Wszystkie zadania mają na celu wyposażenie młodego człowieka w umiejętności budowania dobrych relacji i pozytywnych więzi opartych na skutecznej komunikacji. Poza tym nieodzownym elementem działań profilaktycznych jest poznanie sposobów radzenia sobie w sytuacjach trudnych, wyrażania swoich potrzeb, emocji i opinii.
3. Działania profilaktyczne wspierają pracę nad harmonijnym rozwojem osobowości i zdrowym stylem życia.

IV. Cele programu

1. Ochrona dziecka – ucznia przed agresją, uzależnieniami (kontaktem z używkami), które hamują bądź zakłócają jego rozwój.
2. Zapobieganie patologiom tj. agresja, przemoc, uzależnienia i właściwe reagowanie w chwili pojawiania się ich na terenie naszej szkoły w środowisku lokalnym.
3. Promowanie zdrowego stylu życia i alternatywnych sposobów spędzania wolnego czasu.
4. Poprawa komunikacji w relacjach nauczyciel – uczeń, uczeń – rodzic, uczeń – uczeń.

V. Adresaci programu

Program profilaktyki w naszej szkole jest kierowany do uczniów, nauczycieli i rodziców.

VI. Działy programu

1. Profilaktyka uzależnień
2. Kształtowanie umiejętności interpersonalnych
3. Eliminowanie przejawów agresji i przemocy w szkole
4. Promowanie zdrowego stylu życia oraz zachowania i zasad bezpieczeństwa podczas zabaw
5. Współpraca z rodzicami i instytucjami oraz organizacjami zajmującymi się profilaktyką uzależnień

HASŁA PROGRAMOWE	PODEJMOWANE DZIAŁANIA	REALIZATORZY	KRYTERIUM SUKCESU	SPOSÓB EWALUACJI
Promocja zdrowego stylu życia				
1. Higiena osobista	Pogadanki wychowawcy, lekcje przyrody, działania pielęgniarki szkolnej, działania nauczycieli w-f, uświadamianie, kontrolowanie, konsekwencje	Nauczyciel w-f, wychowawcy.	Uczeń jest schludny, czysty, dba o swój wygląd. Zna podstawy higieny osobistej. Dbą o zdrowe zęby.	Obserwacja
2. Zdrowe odżywianie	Lekcje przyrody, akcje promujące zdrowe odżywianie, wzbogacanie zdrowej oferty sklepiku szkolnego.	Nauczyciel przyrody, realizatorzy programu „Trzymaj formę”.	Uczeń potrafi wskazać składniki diety służące zdrowiu. Świadomie spożywa warzywa i owoce. Rezygnuje z niezdrowej żywności.	Rozmowa, obserwacja spożywanych posiłków na stołówce i dokonywanych wyborów w sklepiku
3. Ruch bramą do zdrowia fizycznego i psychicznego	Zajęcia wychowania fizycznego, pozalekcyjne zajęcia sportowe i ruchowe. Gimnastyka korekcyjna, propagowanie turystyki pieszej, wyjazdy na basen.	Nauczyciel w-f i gimnastyki korekcyjnej, wychowawcy klas.	Indeks ruchowy – zwiększenie sprawności.	Analiza jakościowa i ilościowa

4. Profilaktyka uzależnień	<p>Zajęcia psychoedukacyjne na podstawie programu „Żyj zdrowo i bezpiecznie”. Nikotyna, wpływ alkoholu na organizm młodego człowieka. Konsekwencje ryzykownych zachowań, asertywność.</p> <p>Media a uzależnienia – pogadanki w kl. IV – VI, badanie ankietowe</p> <p>Postępowanie zgodne z procedurami względem dzieci podejmujących próby palenia lub picia. Pomoc dzieciom z symptomami uzależnienia od mediów. Cyberprzemoc, współpraca z ich rodzicami.</p> <p>Spektakl profilaktyczny.</p> <p>Spotkanie z psychologiem dla rodziców, „Radzenie sobie z ryzykowanymi zachowaniami dziecka”</p>	<p>Psycholog, przy współpracy z wychowawcami</p>	<p>Uczeń zna na czym polega szkodliwe działania nikotyny i alkoholu. Deklaruje podejmowanie właściwych wyborów.</p> <p>Uczeń potrafi ocenić swoje podejście do komputera. Uczeń doświadcza działań dorosłych mających ochronić go przed zachowaniami ryzykownymi. Uczeń poznaje jak radzą sobie bohaterowie z konfliktem wewnętrznym.</p> <p>Podniesienie poziomu motywacji rodziców do brania odpowiedzialności za losy dziecka.</p>	<p>Określenie poziomu zagrożenia wśród uczniów. Rodzice współpracują ze szkołą w celu wyeliminowania zachowań ryzykownych u dzieci.</p>
Bezpieczeństwo w szkole i poza nią				
1. Bezpieczeństwo w świetle przepisów szkolnych.	<p>Podnoszenie standardów związanych z bezpieczną szkołą. Organizacja pracy szkoły – dyżury nauczycieli, zapoznanie uczniów z regulaminami dotyczącymi bezpieczeństwa w szkole, w tym regulaminami pracowni.</p>	<p>Dyrektor, nauczyciele wychowawcy</p> <p>Wychowawcy i nauczyciele przedmiotowi</p>	<p>Uczniowie czują się w szkole bezpieczni. Rodzice uczniów mają przekonanie o bezpieczeństwie w szkole</p>	<p>Ankiety „Bezpieczna szkoła” dla rodziców i dzieci</p>
2. Zapobieganie przemocy i zachowaniom agresywnym	<p>Zajęcia psychoedukacyjne dotyczące agresji. Realizacja kampanii społecznej „Szkoła bez przemocy”.</p> <p>Udział szkoły w Procedurze</p>	<p>Wychowawcy, psycholog, koordynator procedury</p>	<p>Uczeń ma wiedzę jak radzić sobie z trudnymi emocjami, stara się wykorzystać tę wiedzę w praktyce.</p> <p>Uczeń stara się rozwiązywać</p>	<p>Obserwacja zachowań uczniów.</p> <p>Analiza efektów pracy na eliminowaniu agresywnych</p>

	<p>Honorowego Certyfikatu Bezpieczeństwa „Szkoła Bezpieczna i Przyjazna Uczniom”</p> <p>Zapoznanie z procedurami dotyczącymi czynów agresywnych. Prewencyjne spotkania z policjantem. Modelowanie sposobów rozwiązywania konfliktów przy pracy z indywidualnym przypadkiem – praca na kontrakcie, interwencje w klasach, grupach.</p> <p>Zajęcia profilaktyczno-edukacyjne dla uczniów. Wywiady profilowane dla rodziców. Szkolenia RP i pracowników szkoły. Spotkania lokalnych zespołów interdyscyplinarnych w celu rozwiązania konkretnych problemów uczniów szkoły.</p>	Psycholog w roli mediatora	<p>konflikty w sposób asertywny.</p> <p>Uczeń otrzymuje pomoc dorosłych przy rozwiązywaniu poważnych konfliktów. Uczeń wie, że ma prawo do uczenia się na błędach.</p> <p>Rodzice są informowani o sytuacjach problemowych. Rodzice otrzymują wsparcie szkoły oraz instytucji zewnętrznych.</p>	zachowań.
3. Bezpieczeństwo poza szkołą	<p>Zajęcia podnoszące kompetencje dzieci zmniejszające och zagrożenie w różnych sytuacjach: „Jestem świadomym uczestnikiem ruchu drogowego”. Zajęcia wychowania Komunikacyjnego „BRD”.</p> <p>Zajęcia – udzielanie pierwszej pomocy.</p> <p>Zajęcia psychoedukacyjne na temat zagrażających ze strony dorosłych i innych dzieci „Mam prawo do poczucia bezpieczeństwa”, „Wiem, gdzie zwracać się po pomoc w</p>	<p>Nauczyciel techniki</p> <p>Psycholog, wychowawcy, nauczyciele</p> <p>Pielęgniarka szkolna</p> <p>Psycholog</p>	<p>Uczeń zna zasady ruchu drogowego, zna zagrożenia płynące z uczestnictwa w ruchu drogowym. Potrafi bezpiecznie zachować się na drodze.</p> <p>Uczeń wie jak zachować się, gdy ktoś potrzebuje pomocy.</p> <p>Uczeń zna swoje prawa do poczucia bezpieczeństwa. W sytuacji zagrożenia zwraca się o pomoc do dorosłych. Uczeń uzyskuje pomoc w otwieraniu tematów trudnych i rozwiązywaniu spraw trudnych.</p>	<p>Ewaluacja ilościowa</p> <p>Ilość dzieci otrzymujących kartę rowerową.</p> <p>Obserwacja otwartości uczniów na potrzeby innych.</p> <p>Monitorowanie sytuacji rodzinnej dzieci – odwiedziny wychowawców, mediowanie z rodzicami w trudnych sprawach dziecka.</p>

	sytuacji zagrożenia”.			
Wspieranie dziecka				
1. Wyrównywanie szans edukacyjnych	Diagnozowanie dzieci w Poradni Psychologicznej. Praca dydaktyczna w oparciu o opracowane wymagania zgodne ze wskazaniem poradni. Zajęcia wyrównawcze i korekcyjno-kompensacyjne, koła zainteresowań.	Dyrekcja wychowawcy, nauczyciele, psycholog, PPP w Mońkach.	Uczeń pokonuje trudności w uczeniu się w oparciu o proponowany system pomocy.	Analiza oferty pod względem dostosowania do potrzeb ucznia słabego i zdolnego.
2. Wyrównywanie szans rozwoju społecznego	Pomoc psychologiczna i pedagogiczna w szkole. Pomoc materialna w tym: dofinansowanie obiadów, zapomogi losowe.	Wychowawcy, psycholog, Rada Rodziców	Dziecko otrzymuje wsparcie od instytucji szkolnej. Rodzice są motywowani do pracy nad zmianą sytuacji dziecka lub sytuacji rodzinnej. Rodzice otrzymują wsparcie przy rozwiązywaniu problemów rodzinnych.	Monitorowanie indywidualnych przypadków.

Program profilaktyki jest otwarty – ulega modyfikacjom i ewaluacji.

Uchwałą Rady Rodziców po zaopiniowaniu przez Radę Pedagogiczną i Samorząd Uczniowski zatwierdza się do realizacji.

Rada Rodziców

Rada Pedagogiczna

Samorząd Uczniowski